

2024/1174

22.4.2024

DYREKTYWA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY (UE) 2024/1174

z dnia 11 kwietnia 2024 r.

zmieniająca dyrektywę 2014/59/UE i rozporządzenie (UE) nr 806/2014 w odniesieniu do niektórych aspektów minimalnego wymogu w zakresie funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 114,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,

uwzględniając opinię Europejskiego Banku Centralnego ⁽¹⁾,

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego ⁽²⁾,

stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą ⁽³⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/879 ⁽⁴⁾ oraz rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/877 ⁽⁵⁾ zmieniono ramy dotyczące minimalnego wymogu w zakresie funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych (zwanym dalej „MREL”) określone w dyrektywie Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/59/UE ⁽⁶⁾ oraz w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 806/2014 ⁽⁷⁾, które mają zastosowanie do instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych (zwanym dalej „instytucjami”) mających siedzibę w Unii, a także do wszelkich innych podmiotów objętych zakresem stosowania dyrektywy 2014/59/UE lub rozporządzenia (UE) nr 806/2014 (zwanym dalej „podmiotami”). Zgodnie z tymi zmianami wewnętrzny MREL, tj. MREL mający zastosowanie do instytucji i podmiotów, które są jednostkami zależnymi podmiotów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, ale same nie są podmiotami restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, może być spełniony przez te instytucje i podmioty za pomocą instrumentów wyemitowanych na rzecz podmiotu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji i nabytych przez niego albo bezpośrednio, albo pośrednio za pośrednictwem innych podmiotów w tej samej grupie restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.
- (2) Unijne ramy MREL następnie zmieniono rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2022/2036 ⁽⁸⁾, którym wprowadzono szczegółowe przepisy dotyczące odliczeń w przypadku pośredniej subskrypcji instrumentów kwalifikujących się do spełnienia wewnętrznego MREL. Rozporządzeniem tym nałożono w dyrektywie 2014/59/UE na Komisję wymóg dokonania przeglądu wpływu pośredniej subskrypcji instrumentów kwalifikujących się do spełnienia MREL na równe warunki działania dla różnych rodzajów struktur grup bankowych, w tym w przypadku gdy grupy bankowe posiadają spółkę operacyjną pomiędzy spółką holdingową wskazaną jako podmiot

⁽¹⁾ Dz.U. C 307 z 31.8.2023, s. 19.

⁽²⁾ Dz.U. C 349 z 29.9.2023, s. 161.

⁽³⁾ Stanowisko Parlamentu Europejskiego z dnia 27 lutego 2024 r. (dotychczas nieopublikowane w Dzienniku Urzędowym) oraz decyzja Rady z dnia 26 marca 2024 r.

⁽⁴⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/879 z dnia 20 maja 2019 r. zmieniająca dyrektywę 2014/59/UE w odniesieniu do zdolności do pokrycia strat i dokapitalizowania instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych oraz dyrektywę 98/26/WE (Dz.U. L 150 z 7.6.2019, s. 296).

⁽⁵⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/877 z dnia 20 maja 2019 r. zmieniające rozporządzenie (UE) nr 806/2014 w odniesieniu do zdolności do pokrycia strat i dokapitalizowania instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych (Dz.U. L 150 z 7.6.2019, s. 226).

⁽⁶⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/59/UE z dnia 15 maja 2014 r. ustanawiająca ramy na potrzeby prowadzenia działań naprawczych oraz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych oraz zmieniająca dyrektywę Rady 82/891/EWG i dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2001/24/WE, 2002/47/WE, 2004/25/WE, 2005/56/WE, 2007/36/WE, 2011/35/UE, 2012/30/UE i 2013/36/EU oraz rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1093/2010 i (UE) nr 648/2012 (Dz.U. L 173 z 12.6.2014, s. 190).

⁽⁷⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 806/2014 z dnia 15 lipca 2014 r. ustanawiające jednolite zasady i jednolitą procedurę restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji instytucji kredytowych i niektórych firm inwestycyjnych w ramach jednolitego mechanizmu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz jednolitego funduszu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz zmieniające rozporządzenie (UE) nr 1093/2010 (Dz.U. L 225 z 30.7.2014, s. 1).

⁽⁸⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2022/2036 z dnia 19 października 2022 r. w sprawie zmiany rozporządzenia (UE) nr 575/2013 i dyrektywy 2014/59/UE w odniesieniu do traktowania ostrożnościowego instytucji globalnych o znaczeniu systemowym, które realizują strategię restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji wielu punktów kontaktowych oraz w odniesieniu do metod pośredniej subskrypcji instrumentów kwalifikujących się do spełnienia minimalnego wymogu w zakresie funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych (Dz.U. L 275 z 25.10.2022, s. 1).

restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji a jej jednostkami zależnymi. Komisję poproszono o ocenę, czy należy zezwolić podmiotom, które same nie są podmiotami restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, na spełnienie MREL na zasadzie skonsolidowanej. Ponadto zwrócono się do Komisji o ocenę traktowania, zgodnie z przepisami regulującymi MREL, podmiotów, których plan restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji przewiduje, że mają one zostać zlikwidowane w ramach standardowego postępowania upadłościowego. Zwrócono się do Komisji także o ocenę adekwatności ograniczenia kwoty odliczeń wymaganych na podstawie art. 72e ust. 5 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013⁽⁹⁾. Nowe przepisy powinny być zatem zgodne z zasadami pierwotnego upoważnienia do przeglądu udzielonego Komisji przez Parlament Europejski i Radę w celu zapewnienia proporcjonalności i równych warunków działania dla różnych rodzajów struktur grup bankowych.

- (3) W wyniku przeglądu, który przeprowadziła Komisja, stwierdzono, że do celów, którym służą przepisy dotyczące wewnętrznego MREL, właściwe i proporcjonalne byłoby umożliwienie organom ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji ustalania wewnętrznego MREL na zasadzie skonsolidowanej dla zakresu podmiotów, który jest szerszy niż zakres wynikający ze stosowania dyrektywy 2014/59/UE i rozporządzenia (UE) nr 806/2014, w przypadku gdy taki szerszy zakres obejmuje instytucje i podmioty, które same nie są podmiotami restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, ale są jednostkami zależnymi podmiotów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji i kontrolują inne jednostki zależne („jednostki pośrednie”) w ramach tej samej grupy restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. Dotyczyłoby to w szczególności tych grup bankowych, na których czele stoi spółka holdingowa. W takich przypadkach jednostki pośrednie naturalnie centralizują ekspozycje wewnątrzgrupowe i rozdzielają zasoby kwalifikowalne na potrzeby wewnętrznego MREL wcześniej alokowane przez podmiot restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. Ze względu na tę strukturę obowiązujące przepisy dotyczące odliczeń mogłyby mieć nieproporcjonalny wpływ na takie jednostki pośrednie. Komisja stwierdziła również, że ramy MREL byłyby bardziej proporcjonalne dzięki dostosowaniu przepisów dotyczących zakresu ekspozycji, które jednostka pośrednia jest zobowiązana odliczyć, w przypadku gdy są to ekspozycje wobec podmiotu poddawanego likwidacji nieobjętej decyzją ustalającą MREL. W tych przypadkach nie oczekuje się, że uprawnienia do umorzenia i konwersji będą musiały zostać wykonane w odniesieniu do tych podmiotów poddawanych likwidacji. Podmiot restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji będzie musiał natomiast dokapitalizować pozostałe podmioty należące do grupy restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w przypadku trudnej sytuacji lub upadłości. Niezbędne zasoby kwalifikowalne na potrzeby MREL powinny zatem być obecne na wszystkich poziomach grupy restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, a ich dostępność na pokrycie strat i dokapitalizowanie należy zapewnić za pomocą mechanizmu odliczeń. W wyniku swojego przeglądu Komisja stwierdziła w związku z tym, że jednostki pośrednie powinny nadal odliczać pełną kwotę posiadanych przez nie zasobów kwalifikowalnych na potrzeby wewnętrznego MREL wyemitowanych przez inne podmioty niepoddawane likwidacji w tej samej grupie restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.
- (4) Zapewnienie jasności co do tego, co stanowi podmiot poddawany likwidacji, ma zasadnicze znaczenie dla właściwego funkcjonowania ram odliczeń i konsolidacji oraz dla obliczenia MREL dla konkretnych podmiotów. W tym celu należy ustanowić definicję podmiotu poddawanego likwidacji, koncentrując się na identyfikacji podmiotów poddawanych likwidacji na etapie planowania restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. W związku z tym przy sporządzaniu planów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powinny przeprowadzić właściwą ocenę instytucji i podmiotów objętych zakresem dyrektywy 2014/59/UE i rozporządzenia (UE) nr 806/2014. Centralną częścią tej oceny jest określenie, czy dana instytucja lub podmiot pełni funkcje krytyczne. Bez uszczerbku dla oceny znaczenia instytucji lub podmiotu na szczeblu krajowym lub regionalnym oczekuje się również przeprowadzenia dogłębnej analizy znaczenia potencjalnego podmiotu poddawanego likwidacji w ramach grupy restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. Instytucji lub podmiotu, które stanowią znaczną część łącznej kwoty ekspozycji na ryzyko, ekspozycji wskaźnika dźwigni lub dochodu operacyjnego grupy restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, nie należy co do zasady uznawać za podmiot poddawany likwidacji.
- (5) Zgodnie z art. 45f dyrektywy 2014/59/UE i art. 12g rozporządzenia (UE) nr 806/2014 instytucje i podmioty muszą spełniać wewnętrzny MREL na zasadzie indywidualnej. Spełnianie tego wymogu na zasadzie skonsolidowanej jest dozwolone jedynie w dwóch konkretnych przypadkach: w przypadku unijnych jednostek dominujących, które nie są podmiotami restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji i są jednostkami zależnymi podmiotów z państw trzecich, oraz w przypadku jednostek dominujących instytucji lub podmiotów, w odniesieniu do których odstąpiono od wymogu spełnienia wewnętrznego MREL. Zgodnie z art. 72e ust. 5 rozporządzenia (UE) nr 575/2013, jeżeli jednostka pośrednia spełnia swój wewnętrzny MREL na zasadzie skonsolidowanej, jednostka ta nie jest zobowiązana do odliczenia posiadanych zasobów kwalifikowalnych na potrzeby wewnętrznego MREL innych podmiotów należących do tej samej grupy restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji i objętych jej zakresem konsolidacji, ponieważ spełnianie wewnętrznego MREL na zasadzie skonsolidowanej ma podobny skutek. Przegląd, który przeprowadziła Komisja, wykazał, że jednostkom pośrednim grup bankowych, na których czele stoi spółka holdingowa, również należy zezwolić na spełnianie wewnętrznego MREL na zasadzie skonsolidowanej. W szczególności powinna istnieć możliwość spełnienia wewnętrznego MREL na zasadzie skonsolidowanej, jeżeli zastosowanie odliczeń zwiększyłoby wewnętrzny MREL w nieproporcjonalny sposób. Przegląd ten wykazał

⁽⁹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie wymogów ostrożnościowych dla instytucji kredytowych oraz zmieniające rozporządzenie (UE) nr 648/2012 (Dz.U. L 176 z 27.6.2013, s. 1).

ponadto, że w przypadku gdy jednostka pośrednia podlega wymogom w zakresie funduszy własnych lub wymogowi połączonego bufora na zasadzie skonsolidowanej, spełnianie wewnętrznego MREL na zasadzie indywidualnej mogłoby stwarzać ryzyko, że zasoby kwalifikowalne na potrzeby wewnętrznego MREL wcześniej ulokowane na poziomie jednostki pośredniej nie są wystarczające do przywrócenia zgodności z mającym zastosowanie skonsolidowanym wymogiem w zakresie funduszy własnych po umorzeniu i konwersji tych zasobów. Gdyby dodatkowy wymóg w zakresie funduszy własnych lub wymóg połączonego bufora ustalono na innym poziomie konsolidacji, brakowałoby ponadto kluczowych danych do obliczania MREL dla danej instytucji lub danego podmiotu, co utrudniałoby obliczenie tego wymogu. Podobnie uprawnienie organów ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji do zakazania, zgodnie z art. 16a dyrektywy 2014/59/UE i art. 10a rozporządzenia (UE) nr 806/2014, wypłat niektórych zysków powyżej maksymalnej kwoty podlegającej wypłacie związanej z MREL w odniesieniu do danej jednostki zależnej staje się trudne do wykonania, w przypadku gdy kluczowy wskaźnik, tj. wymóg połączonego bufora, nie jest ustalony na tej samej podstawie co wewnętrzny MREL. Z tych powodów możliwość spełnienia wewnętrznego MREL na zasadzie skonsolidowanej powinna być również dostępna dla innych rodzajów struktur grup bankowych, w każdym przypadku gdy jednostka pośrednia podlega dodatkowym wymogom w zakresie funduszy własnych wyłącznie na zasadzie skonsolidowanej. Możliwość spełnienia wewnętrznego MREL na zasadzie skonsolidowanej wprowadzona niniejszą dyrektywą ma na celu uzupełnienie sytuacji, w których jest to już możliwe na mocy dyrektywy 2014/59/UE i rozporządzenia (UE) nr 806/2014, i nie zastępuje odpowiednich przepisów tych aktów ustawodawczych.

- (6) W celu zapewnienia, aby możliwość spełnienia wewnętrznego MREL na zasadzie skonsolidowanej była dostępna wyłącznie w odpowiednich przypadkach i nie prowadziła do niedoboru zasobów kwalifikowalnych na potrzeby wewnętrznego MREL w całej grupie restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, uprawnienie do ustalania wewnętrznego MREL na zasadzie skonsolidowanej w odniesieniu do jednostek pośrednich powinno być uprawnieniem dyskrejonalnym organu ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji podlegającym określonym warunkom. Jednostka pośrednia powinna być bezpośrednio jednostką zależną podmiotu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, który jest unijną dominującą finansową spółką holdingową lub unijną dominującą finansową spółką holdingową o działalności mieszanej mającymi siedzibę w tym samym państwie członkowskim i będącymi częścią tej samej grupy restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. Ten podmiot restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji nie powinien posiadać bezpośrednio jednostek zależnych innych niż jednostka pośrednia, które są instytucjami lub które są podmiotami podlegającymi MREL. Alternatywnie dana jednostka pośrednia powinna spełniać dodatkowy wymóg w zakresie funduszy własnych wyłącznie na podstawie swojej sytuacji skonsolidowanej. W obu przypadkach spełnianie wewnętrznego MREL na zasadzie skonsolidowanej nie powinno jednak – w ocenie organu ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji – w sposób istotny niekorzystnie wpływać na wiarygodność i wykonalność strategii restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji danej grupy restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji ani na stosowanie przez organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji uprawnienia do umorzenia lub konwersji odpowiednich instrumentów kapitałowych i zobowiązań kwalifikowalnych danej jednostki pośredniej lub innych podmiotów w jej grupie restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. Jedną z sytuacji, w których ustalenie wewnętrznego MREL na zasadzie skonsolidowanej miałoby negatywny wpływ na możliwość przeprowadzenia skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji grupy restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, jest sytuacja, w której kwota niezbędna do spełnienia tego MREL nie byłaby wystarczająca do zapewnienia zgodności z wymogami w zakresie funduszy własnych mającymi zastosowanie po wykonaniu uprawnień do umorzenia i konwersji.
- (7) Zgodnie z art. 45f ust. 2 dyrektywy 2014/59/UE i art. 12g ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 806/2014 jednostki pośrednie mogą spełniać skonsolidowany wewnętrzny MREL za pomocą funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych. Aby w pełni umożliwić spełnianie MREL na zasadzie skonsolidowanej, należy zapewnić obliczanie zobowiązań kwalifikowalnych jednostek pośrednich w sposób podobny do obliczania funduszy własnych. Kryteria kwalifikowalności zobowiązań, które można wykorzystywać do spełnienia wewnętrznego MREL na zasadzie skonsolidowanej, powinny zatem uwzględniać przepisy dotyczące obliczania skonsolidowanych funduszy własnych określone w rozporządzeniu (UE) nr 575/2013. Aby zapewnić spójność z obowiązującymi przepisami dotyczącymi zewnętrznego MREL, dostosowanie to powinno również odzwierciedlać obowiązujące przepisy określone w art. 45b ust. 3 dyrektywy 2014/59/UE i art. 12d ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 806/2014 w odniesieniu do obliczania zobowiązań kwalifikowalnych, które podmioty restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji mogą wykorzystywać do spełnienia swojego skonsolidowanego MREL. W szczególności należy zapewnić, aby zobowiązania kwalifikowalne wyemitowane przez jednostki zależne podmiotu podlegającego skonsolidowanemu wewnętrznemu MREL i znajdujące się w posiadaniu podmiotu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, bezpośrednio albo pośrednio za pośrednictwem innych podmiotów w tej samej grupie restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, ale nieobjętych zakresem konsolidacji, lub w posiadaniu obecnych akcjonariuszy nienależących do tej samej grupy restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, wliczały się do funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych podmiotu podlegającego skonsolidowanemu wewnętrznemu MREL.
- (8) Według obecnych ram, w przypadku podmiotów przeznaczonych do restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, MREL jest w większości przypadków ustalany na poziomie kwoty niezbędnej do pokrycia strat, która odpowiada wymogom w zakresie funduszy własnych. W takich przypadkach MREL nie skutkuje dla podmiotu poddawanego likwidacji żadnym dodatkowym wymogiem bezpośrednio związanym z ramami restrukturyzacji i uporządkowanej

likwidacji. Oznacza to, że podmiot poddawany likwidacji może w pełni spełnić MREL poprzez spełnienie wymogów w zakresie funduszy własnych oraz że specjalna decyzja organu ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji o ustaleniu MREL nie przyczynia się w znaczący sposób do możliwości przeprowadzenia skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji tego podmiotu. Taka decyzja wiąże się z wieloma obowiązkami proceduralnymi dla organu ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz podmiotu poddawanego likwidacji, lecz obowiązkiem tym nie towarzyszy odpowiednia korzyść w postaci zwiększenia możliwości przeprowadzenia skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. Z tego powodu organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji nie powinny ustalać MREL dla podmiotów poddawanych likwidacji. Ramy MREL powinny być stosowane na podstawie kryteriów zapewniających, aby podmiot kwalifikował się jako podmiot poddawany likwidacji w sposób spójny w całej Unii. Organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powinny zatem zapewnić spójne stosowanie nowych przepisów dotyczących podmiotów poddawanych likwidacji do tych podmiotów, które są częścią grupy transgranicznej, w szczególności gdy grupa obejmuje podmioty zlokalizowane w unii bankowej i poza nią.

- (9) Sporządzając plany restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz oceniając możliwość przeprowadzenia skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji grup restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji mogą uznać, że instytucja zależna lub podmiot kwalifikuje się jako podmiot poddawany likwidacji, w przypadku gdy plan restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji przewiduje, że wykonalne i wiarygodne jest, że dana instytucja lub dany podmiot zostanie zlikwidowany w ramach standardowego postępowania upadłościowego, lub w przypadku gdy plan restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji nie przewiduje wykonania uprawnień do umorzenia i konwersji w odniesieniu do tej instytucji lub tego podmiotu. Aby uwzględnić specyfikę podmiotów trwale powiązanych z organem centralnym, organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji może uznać, że taki podmiot kwalifikuje się jako podmiot poddawany likwidacji, w przypadku gdy plan restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji nie przewiduje podjęcia – przez organ centralny lub organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji – wobec takiego podmiotu żadnych innych środków, takich jak połączenie podmiotów powiązanych. W tych przypadkach może nie być konieczne, aby instytucja zależna lub podmiot zależny posiadały fundusze własne i zobowiązania kwalifikowalne przekraczające ich wymogi w zakresie funduszy własnych. Aby zapewnić możliwość przeprowadzenia skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji grupy przy jednoczesnym poszanowaniu zasady proporcjonalności, w niektórych przypadkach, w zależności od istotności posiadanych instrumentów funduszy własnych wyemitowanych przez podmioty poddawane likwidacji w stosunku do zdolności jednostki pośredniej do pokrywania strat, udziały posiadane w formie instrumentów funduszy własnych powinny podlegać odliczeniu. Aby uniknąć zjawiska nagłych spadków (ang. cliff effects), stosunek tych udziałów do zdolności jednostki pośredniej do pokrywania strat należy obliczać na koniec każdego roku kalendarzowego jako średnią z poprzednich 12 miesięcy. Jednostka pośrednia nie powinna być jednak zobowiązana do odliczania zobowiązań, które spełniałyby warunki zgodności z wewnętrznym MREL i które nie kwalifikują się jako instrumenty funduszy własnych. W przypadku upadłości podmiotu poddawanego likwidacji, plan restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji nie przewiduje, że zostanie on dokapitalizowany przez podmiot restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. Oznacza to, że nie przewiduje się przenoszenia na wyższy szczebel – za pośrednictwem jednostki pośredniej – strat przekraczających istniejące fundusze własne z podmiotu poddawanego likwidacji do podmiotu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji ani przenoszenia na niższy szczebel kapitału w przeciwnym kierunku. Takie dostosowanie zakresu posiadanych zasobów podlegających odliczeniu w kontekście pośredniej subskrypcji zasobów kwalifikowalnych na potrzeby wewnętrznego MREL nie miałyby zatem wpływu na adekwatność ram pod względem ostrożnościowym.
- (10) Głównym celem systemu zezwolenia na obniżenie instrumentów zobowiązań kwalifikowalnych określonego w art. 77 ust. 2 i art. 78a rozporządzenia (UE) nr 575/2013, który ma również zastosowanie do instytucji i podmiotów podlegających MREL i zobowiązań wyemitowanych w celu spełnienia MREL, jest umożliwienie organom ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji monitorowania działań prowadzących do obniżenia stanu zobowiązań kwalifikowalnych oraz zakazywania wszelkich działań, które prowadziłyby do obniżenia stanu tych zobowiązań poniżej poziomu, który organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji uznają za odpowiedni. Jeżeli organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji nie przyjął decyzji ustalającej MREL dla instytucji lub podmiotu, cel ten przestaje mieć znaczenie. Instytucje lub podmioty, w odniesieniu do których nie przyjęto żadnych decyzji ustalających MREL, nie powinny zatem być zobowiązane do uzyskania uprzedniego zezwolenia organu ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji na przeprowadzenie wezwania do sprzedaży, wykupu, spłaty lub odkupu zobowiązań, które spełniałyby wymogi kwalifikowalności na potrzeby MREL.
- (11) Istnieją podmioty poddawane likwidacji, w odniesieniu do których organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji mogłyby uznać, że MREL powinien przekraczać kwotę na pokrycie strat, jeżeli taka wyższa kwota jest niezbędna do ochrony stabilności finansowej lub przeciwdziałania ryzyku wywołania efektu domina w systemie finansowym, w tym w odniesieniu do zdolności finansowania systemów gwarancji depozytów. Wyłącznie w takich sytuacjach organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powinien być w stanie ustalić w sposób proporcjonalny MREL dla podmiotu poddawanego likwidacji, który to MREL powinien obejmować kwotę wystarczającą do pokrycia strat, powiększoną o kwotę absolutnie niezbędną do właściwego przeciwdziałania potencjalnym ryzykom zidentyfikowanym przez organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. Podmiot poddawany likwidacji powinien wówczas spełnić MREL i nie powinien być zwolniony z systemu uprzedniego zezwolenia określonego w art. 77 ust. 2 i art. 78a rozporządzenia (UE) nr 575/2013. Jednostki pośrednie należące do tej samej grupy restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji co dany podmiot poddawany likwidacji powinny nadal mieć obowiązek odliczania od swoich zasobów kwalifikowalnych na potrzeby wewnętrznego MREL swoich

posiadanych zasobów kwalifikowalnych na potrzeby wewnętrznego MREL wyemitowanych przez ten podmiot poddawany likwidacji. Ponadto ponieważ postępowanie likwidacyjne odbywa się na poziomie podmiotu prawnego, podmioty poddawane likwidacji nadal podlegające MREL powinny spełniać ten wymóg wyłącznie na zasadzie indywidualnej. Niektóre wymogi kwalifikowalności dotyczące własności danego zobowiązania również nie są istotne, ponieważ bez wykonania uprawnień do umorzenia i konwersji nie byłoby potrzeby zachowania kontroli nad jednostką zależną przez podmiot restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. Te wymogi kwalifikowalności nie powinny zatem mieć zastosowania.

- (12) Zgodnie z art. 45i dyrektywy 2014/59/UE instytucje i podmioty powinny regularnie składać swoim właściwym organom oraz organom ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji sprawozdania dotyczące poziomów zobowiązań kwalifikowalnych i zobowiązań mogących podlegać umorzeniu lub konwersji oraz elementów składowych tych zobowiązań, a także podawać informacje na ten temat do wiadomości publicznej wraz z poziomem ich MREL. W przypadku podmiotów poddawanych likwidacji nie wymaga się składania takich sprawozdań ani ujawniania takich informacji. Aby zapewnić przejrzyste stosowanie MREL, te obowiązki w zakresie sprawozdawczości i ujawniania informacji powinny mieć jednak również zastosowanie do podmiotów poddawanych likwidacji, w odniesieniu do których organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji ustalił, że MREL powinien być wyższy niż kwota wystarczająca do pokrycia strat. Zgodnie z zasadą proporcjonalności organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powinien zapewnić, aby obowiązki te nie wykraczały poza to, co jest konieczne do monitorowania spełnienia MREL.
- (13) Aby zapewnić spójność, zmiany w rozporządzeniu (UE) nr 806/2014 oraz środki krajowe transponujące zmiany do dyrektywy 2014/59/UE powinny mieć zastosowanie od tego samego dnia. Należy jednak przewidzieć wcześniejszą datę rozpoczęcia stosowania w odniesieniu do zmian w przepisach dotyczących możliwości spełnienia skonsolidowanego wewnętrznego MREL, aby zaspokoić potrzebę przyjęcia przez organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji nowych decyzji ustalających MREL w tym celu oraz aby zwiększyć pewność prawa dla grup bankowych, które podlegałyby temu przepisowi, biorąc pod uwagę ogólny termin spełnienia MREL określony na dzień 1 stycznia 2024 r. w dyrektywie 2014/59/UE i rozporządzeniu (UE) nr 806/2014. Z tego powodu nowe przepisy dotyczące konsolidacji wewnętrznego MREL na mocy rozporządzenia (UE) nr 806/2014 powinny mieć zastosowanie po upływie jednego dnia od daty wejścia w życie niniejszej dyrektywy zmieniającej. Zasygnalizowałyby to również wszystkim grupom bankowym i organom ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, do których stosuje się dyrektywę 2014/59/UE i rozporządzenie (UE) nr 806/2014, że niezbędne mogą być środki pomostowe na okres od dnia 1 stycznia 2024 r. do daty rozpoczęcia stosowania krajowych środków transponujących przepisy niniejszej dyrektywy zmieniającej.
- (14) Ponieważ cele niniejszej dyrektywy, a mianowicie dostosowanie traktowania podmiotów poddawanych likwidacji w kontekście ram MREL oraz zapewnienia organom ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji możliwości ustalania wewnętrznego MREL na zasadzie skonsolidowanej, nie mogą zostać osiągnięte w sposób wystarczający przez państwa członkowskie, natomiast możliwe jest lepsze ich osiągnięcie na poziomie Unii w drodze zmiany przepisów już ustanowionych na poziomie Unii, może ona przyjąć środki zgodnie z zasadą pomocniczości określoną w art. 5 Traktatu o Unii Europejskiej. Zgodnie z zasadą proporcjonalności określoną w tym artykule niniejsza dyrektywa nie wykracza poza to, co jest konieczne do osiągnięcia tych celów.
- (15) Należy zatem odpowiednio zmienić dyrektywę 2014/59/UE i rozporządzenie (UE) nr 806/2014,

PRZYJMUJĄ NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

Artykuł 1

Zmiany w dyrektywie 2014/59/UE

W dyrektywie 2014/59/UE wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 2 ust. 1 dodaje się punkt w brzmieniu:

„83aa) »podmiot poddawany likwidacji« oznacza osobę prawną mającą siedzibę na terytorium Unii, w odniesieniu do której grupowy plan restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji lub – w przypadku podmiotów, które nie są częścią grupy – plan restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji stanowi, że podmiot ten ma zostać zlikwidowany w ramach standardowego postępowania upadłościowego, lub podmiot w ramach grupy restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji inny niż podmiot restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, w odniesieniu do którego grupowy plan restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji nie przewiduje wykonania uprawnień do umorzenia i konwersji;”;

- 2) w art. 45c wprowadza się następujące zmiany:

- a) w ust. 2 uchyla się akapity drugi i trzeci;

b) dodaje się ustęp w brzmieniu:

„2a. Organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji nie ustalają wymogu, o którym mowa w art. 45 ust. 1, w odniesieniu do podmiotów poddawanych likwidacji.

W drodze odstępstwa od akapitu pierwszego organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji może ocenić, czy uzasadnione jest ustalenie na zasadzie indywidualnej wymogu, o którym mowa w art. 45 ust. 1, dla podmiotu poddawanego likwidacji w kwocie przekraczającej kwotę wystarczającą do pokrycia strat zgodnie z ust. 2 lit. a) niniejszego artykułu. W swojej ocenie organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji bierze pod uwagę w szczególności ewentualny wpływ na stabilność finansową i na ryzyko wywołania efektu domina w systemie finansowym, w tym w odniesieniu do zdolności finansowania systemów gwarancji depozytów. Jeżeli organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji ustali wymóg, o którym mowa w art. 45 ust. 1, podmiot poddawany likwidacji spełnia ten wymóg przy zastosowaniu co najmniej jednego z następujących elementów:

- a) funduszy własnych;
- b) zobowiązań spełniających kryteria kwalifikowalności, o których mowa w art. 72a rozporządzenia (UE) nr 575/2013, z wyjątkiem art. 72b ust. 2 lit. b) i d) tego rozporządzenia;
- c) zobowiązań, o których mowa w art. 45b ust. 2.

Art. 77 ust. 2 i art. 78a rozporządzenia (UE) nr 575/2013 nie mają zastosowania do podmiotów poddawanych likwidacji, w odniesieniu do których organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji nie ustalił wymogu, o którym mowa w art. 45 ust. 1 niniejszej dyrektywy.

Posiadanych instrumentów funduszy własnych i instrumentów zobowiązań kwalifikowalnych wyemitowanych przez instytucje zależne będące podmiotami poddawanych likwidacji, w odniesieniu do których organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji nie ustalił wymogu, o którym mowa w art. 45 ust. 1, nie odlicza się zgodnie z art. 72e ust. 5 rozporządzenia (UE) nr 575/2013.

W drodze odstępstwa od akapitu czwartego instytucja lub podmiot, o których mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d), które same nie są podmiotem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, ale są jednostką zależną podmiotu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji lub podmiotu z państwa trzeciego, który byłby podmiotem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, gdyby miał siedzibę w Unii, odliczają posiadane instrumenty funduszy własnych w instytucjach zależnych, które należą do tej samej grupy restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji i są podmiotami poddawanych likwidacji, dla których organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji nie ustalił wymogu, o którym mowa w art. 45 ust. 1, jeżeli łączna kwota tych posiadanych instrumentów jest co najmniej równa 7 % łącznej kwoty ich funduszy własnych i zobowiązań spełniających kryteria kwalifikowalności określone w art. 45f ust. 2, obliczane corocznie na dzień 31 grudnia jako średnia z poprzednich 12 miesięcy.”;

3) w art. 45f wprowadza się następujące zmiany:

a) w ust. 1 po akapicie trzecim dodaje się akapit w brzmieniu:

„W drodze odstępstwa od akapitów pierwszego i drugiego organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji może podjąć decyzję o ustaleniu wymogu określonego w art. 45c na zasadzie skonsolidowanej w odniesieniu do jednostki zależnej, o której mowa w niniejszym ustępie, jeżeli organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji stwierdzi, że spełnione są wszystkie następujące warunki:

a) jednostka zależna spełnia jeden z następujących warunków:

(i) jednostka zależna znajduje się w bezpośrednim posiadaniu podmiotu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz:

- podmiot restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji jest unijną dominującą finansową spółką holdingową lub unijną dominującą finansową spółką holdingową o działalności mieszanej,
- zarówno jednostka zależna, jak i podmiot restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji mają siedzibę w tym samym państwie członkowskim i są częścią tej samej grupy restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji,
- podmiot restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji nie posiada bezpośrednio żadnej instytucji zależnej ani żadnego podmiotu zależnego, o których mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d), które podlegają wymogom określonym w niniejszym artykule lub wymogowi, o którym mowa w art. 45c, innych niż dana jednostka zależna,
- odliczenia wymagane na podstawie art. 72e ust. 5 rozporządzenia (UE) nr 575/2013 wywarłyby nieproporcjonalny wpływ na jednostkę zależną;

(ii) jednostka zależna podlega wymogowi, o którym mowa w art. 104a dyrektywy 2013/36/UE, wyłącznie na zasadzie skonsolidowanej, a ustalenie wymogu ustanowionego w art. 45c niniejszej dyrektywy na zasadzie skonsolidowanej nie doprowadziłoby do zawyżenia potrzeb, do celów art. 45c ust. 1 lit. b) niniejszej dyrektywy w zakresie dokapitalizowania podgrupy składającej się z podmiotów objętych danym zakresem konsolidacji, w szczególności gdy w tym samym zakresie konsolidacji przeważają podmioty poddawane likwidacji;

b) spełnienie wymogu określonego w art. 45c na zasadzie skonsolidowanej jako substytut spełnienia tego wymogu na zasadzie indywidualnej nie narusza w istotny sposób:

(i) wiarygodności i wykonalności strategii restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji danej grupy;

(ii) zdolności jednostki zależnej do spełnienia wymogu w zakresie funduszy własnych po wykonaniu uprawnień do umorzenia i konwersji; oraz

(iii) adekwatności mechanizmu wewnętrznego przeniesienia strat i dokapitalizowania, w tym umorzenia lub konwersji, zgodnie z art. 59, odpowiednich instrumentów kapitałowych i zobowiązań kwalifikowalnych danej jednostki zależnej lub innych podmiotów w grupie restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.”;

b) dodaje się ustępy w brzmieniu:

„2a. Jeżeli podmiot, o którym mowa w ust. 1, spełnia na zasadzie skonsolidowanej wymóg, o którym mowa w art. 45 ust. 1, kwota funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych tego podmiotu obejmuje następujące zobowiązania wyemitowane zgodnie z ust. 2 lit. a) niniejszego artykułu przez jednostkę zależną mającą siedzibę w Unii objętą zakresem konsolidacji tego podmiotu:

a) zobowiązania wyemitowane na rzecz podmiotu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji i nabyte przez niego bezpośrednio, lub pośrednio za pośrednictwem innych podmiotów w tej samej grupie restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, które nie są objęte zakresem konsolidacji podmiotu spełniającego wymóg, o którym mowa w art. 45 ust. 1, na zasadzie skonsolidowanej;

b) zobowiązania wyemitowane na rzecz obecnego akcjonariusza niebędącego częścią tej samej grupy restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.

2b. Zobowiązania, o których mowa w ust. 2a lit. a) i b) niniejszego artykułu, nie mogą przekraczać kwoty ustalonej w wyniku odliczenia od kwoty wymogu, o którym mowa w art. 45 ust. 1, który ma zastosowanie do jednostki zależnej objętej konsolidacją, sumy wszystkich niższych elementów:

a) zobowiązań wyemitowanych na rzecz podmiotu spełniającego wymóg, o którym mowa w art. 45 ust. 1, na zasadzie skonsolidowanej i nabytych przez niego bezpośrednio lub pośrednio za pośrednictwem innych podmiotów w tej samej grupie restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, które są objęte zakresem konsolidacji tego podmiotu;

b) kwoty funduszy własnych wyemitowanych zgodnie z ust. 2 lit. b) niniejszego artykułu.”;

4) art. 45i ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Ust. 1 i 3 nie mają zastosowania do podmiotów poddawanych likwidacji, chyba że organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji ustalił wymóg, o którym mowa w art. 45 ust. 1, w odniesieniu do takiego podmiotu zgodnie z art. 45c ust. 2a akapit drugi. W takim przypadku organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji określa dla danego podmiotu treść i częstotliwość sprawozdań, które podmiot ten ma obowiązek składać, i informacji, które ma obowiązek ujawniać, o których to sprawozdaniach i informacjach mowa w ust. 5 i 6 niniejszego artykułu. Organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji informuje dany podmiot poddawany likwidacji o tych obowiązkach w zakresie sprawozdawczości i ujawniania informacji. Te obowiązki w zakresie sprawozdawczości i ujawniania informacji nie wykraczają poza to, co jest konieczne do monitorowania spełnienia wymogu ustalonego zgodnie z art. 45c ust. 2a akapit drugi.”;

5) art. 45j ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji informują EUNB o minimalnym wymogu w zakresie funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych ustalonym zgodnie z art. 45e lub 45f, w tym o decyzjach podjętych zgodnie z art. 45f ust. 1 akapit czwarty, dla każdego podmiotu podlegającego ich jurysdykcji.”.

Artykuł 2

Zmiany w rozporządzeniu (UE) nr 806/2014

W rozporządzeniu (UE) nr 806/2014 wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 3 ust. 1 dodaje się punkt w brzmieniu:

„24aa) »podmiot poddawany likwidacji« oznacza osobę prawną mającą siedzibę w uczestniczącym państwie członkowskim, w odniesieniu do której grupowy plan restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji lub – w przypadku podmiotów, które nie są częścią grupy – plan restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji stanowi, że podmiot ten ma zostać zlikwidowany w ramach standardowego postępowania upadłościowego, lub podmiot w ramach grupy restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji inny niż podmiot restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, w odniesieniu do którego grupowy plan restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji nie przewiduje wykonania uprawnień do umorzenia i konwersji;”;

2) w art. 12d wprowadza się następujące zmiany:

a) w ust. 2 uchyla się akapity drugi i trzeci;

b) dodaje się ustęp w brzmieniu:

„2a. Jednolita Rada nie ustala wymogu, o którym mowa w art. 12a ust. 1, w odniesieniu do podmiotów poddawanych likwidacji.

W drodze odstępstwa od akapitu pierwszego Jednolita Rada może ocenić, czy uzasadnione jest ustalenie na zasadzie indywidualnej wymogu, o którym mowa w art. 12a ust. 1, dla podmiotu poddawanego likwidacji w kwocie przekraczającej kwotę wystarczającą do pokrycia strat zgodnie z ust. 2 lit. a) niniejszego artykułu. W swojej ocenie Jednolita Rada bierze pod uwagę w szczególności ewentualny wpływ na stabilność finansową i na ryzyko wywołania efektu domina w systemie finansowym, w tym w odniesieniu do zdolności finansowania systemów gwarancji depozytów. Jeżeli Jednolita Rada ustali wymóg, o którym mowa w art. 12a ust. 1, podmiot poddawany likwidacji spełnia ten wymóg przy zastosowaniu co najmniej jednego z następujących elementów:

a) funduszy własnych;

b) zobowiązań spełniających kryteria kwalifikowalności, o których mowa w art. 72a rozporządzenia (UE) nr 575/2013, z wyjątkiem art. 72b ust. 2 lit. b) i d) tego rozporządzenia;

c) zobowiązań, o których mowa w art. 12c ust. 2.

Art. 77 ust. 2 i art. 78a rozporządzenia (UE) nr 575/2013 nie mają zastosowania do podmiotów poddawanych likwidacji, w odniesieniu do których Jednolita Rada nie ustaliła wymogu, o którym mowa w art. 12a ust. 1 niniejszego rozporządzenia.

Posiadanych instrumentów funduszy własnych i instrumentów zobowiązań kwalifikowalnych wyemitowanych przez instytucje zależne będące podmiotami poddawanych likwidacji, w odniesieniu do których Jednolita Rada nie ustaliła wymogu, o którym mowa w art. 12a ust. 1, nie odlicza się zgodnie z art. 72e ust. 5 rozporządzenia (UE) nr 575/2013.

W drodze odstępstwa od akapitu czwartego instytucja lub podmiot, o których mowa w art. 2, które same nie są podmiotem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, ale są jednostką zależną podmiotu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji lub podmiotu z państwa trzeciego, który byłby podmiotem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, gdyby miał siedzibę w Unii, odliczają posiadane instrumenty funduszy własnych w instytucjach zależnych, które należą do tej samej grupy restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji i które są podmiotami poddawanych likwidacji, dla których Jednolita Rada nie ustaliła wymogu, o którym mowa w art. 12a ust. 1, jeżeli łączna kwota tych posiadanych instrumentów jest co najmniej równa 7 % łącznej kwoty ich funduszy własnych i zobowiązań spełniających kryteria kwalifikowalności określone w art. 12g ust. 2, obliczane corocznie na dzień 31 grudnia jako średnia z poprzednich 12 miesięcy;”;

3) w art. 12g wprowadza się następujące zmiany:

a) w ust. 1 po akapicie trzecim dodaje się akapit w brzmieniu:

„W drodze odstępstwa od akapitów pierwszego i drugiego Jednolita Rada może podjąć decyzję o ustaleniu wymogu określonego w art. 12d na zasadzie skonsolidowanej w odniesieniu do jednostki zależnej, o której mowa w niniejszym ustępie, jeżeli Jednolita Rada stwierdzi, że spełnione są wszystkie następujące warunki:

- a) jednostka zależna spełnia jeden z następujących warunków:
- (i) jednostka zależna znajduje się w bezpośrednim posiadaniu podmiotu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz:
    - podmiot restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji jest unijną dominującą finansową spółką holdingową lub unijną dominującą finansową spółką holdingową o działalności mieszanej,
    - zarówno jednostka zależna, jak i podmiot restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji mają siedzibę w tym samym uczestniczącym państwie członkowskim i są częścią tej samej grupy restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji,
    - podmiot restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji nie posiada bezpośrednio żadnej instytucji zależnej, o której mowa w art. 1 ust. 1 lit. a) dyrektywy 2014/59/UE, ani żadnego podmiotu zależnego, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d) tej dyrektywy, jeżeli podmiot ten podlega wymogowi określonemu w art. 45c lub 45f tej dyrektywy lub w art. 12d lub 12g niniejszego rozporządzenia, innych niż dana jednostka zależna,
    - odliczenia wymagane na podstawie art. 72e ust. 5 rozporządzenia (UE) nr 575/2013 wywarłyby nieproporcjonalny wpływ na jednostkę zależną;
  - (ii) jednostka zależna podlega wymogowi, o którym mowa w art. 104a dyrektywy 2013/36/UE, wyłącznie na zasadzie skonsolidowanej, a ustalenie wymogu ustanowionego w art. 12d niniejszego rozporządzenia na zasadzie skonsolidowanej nie doprowadziłoby do zawyżenia potrzeb, do celów art. 12d ust. 1 lit. b) niniejszego rozporządzenia, w zakresie dokapitalizowania podgrupy składającej się z podmiotów objętych danym zakresem konsolidacji, w szczególności gdy w tym samym zakresie konsolidacji przeważają podmioty poddawane likwidacji;
- b) spełnienie wymogu określonego w art. 12d na zasadzie skonsolidowanej jako substytut spełnienia tego wymogu na zasadzie indywidualnej nie narusza w istotny sposób:
- (i) wiarygodności i wykonalności strategii restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji danej grupy;
  - (ii) zdolności jednostki zależnej do spełnienia wymogu w zakresie funduszy własnych po wykonaniu uprawnień do umorzenia i konwersji; oraz
  - (iii) adekwatności mechanizmu wewnętrznego przeniesienia strat i dokapitalizowania, w tym umorzenia lub konwersji, zgodnie z art. 21, odpowiednich instrumentów kapitałowych i zobowiązań kwalifikowalnych danej jednostki zależnej lub innych podmiotów w grupie restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.”;
- b) dodaje się ustępy w brzmieniu:
- „2a. Jeżeli podmiot, o którym mowa w ust. 1, spełnia na zasadzie skonsolidowanej wymóg, o którym mowa w art. 12a ust. 1, kwota funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych tego podmiotu obejmuje następujące zobowiązania wyemitowane zgodnie z ust. 2 lit. a) niniejszego artykułu przez jednostkę zależną mającą siedzibę w Unii objętą zakresem konsolidacji tego podmiotu:
- a) zobowiązania wyemitowane na rzecz podmiotu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji i nabyte przez niego albo bezpośrednio, albo pośrednio za pośrednictwem innych podmiotów w tej samej grupie restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, które nie są objęte zakresem konsolidacji podmiotu spełniającego wymóg, o którym mowa w art. 12a ust. 1, na zasadzie skonsolidowanej;
  - b) zobowiązania wyemitowane na rzecz obecnego akcjonariusza niebędącego częścią tej samej grupy restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.
- 2b. Zobowiązania, o których mowa w ust. 2a lit. a) i b) niniejszego artykułu, nie mogą przekraczać kwoty ustalonej w wyniku odliczenia od kwoty wymogu, o którym mowa w art. 12 ust. 1 i który ma zastosowanie do jednostki zależnej objętej konsolidacją, sumy wszystkich poniższych elementów:
- a) zobowiązań wyemitowanych na rzecz podmiotu spełniającego wymóg, o którym mowa w art. 12a ust. 1, na zasadzie skonsolidowanej i nabytych przez niego albo bezpośrednio, albo pośrednio za pośrednictwem innych podmiotów w tej samej grupie restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, które są objęte zakresem konsolidacji tego podmiotu;
  - b) kwoty funduszy własnych wyemitowanych zgodnie z ust. 2 lit. b) niniejszego artykułu.”.

Artykuł 3**Transpozycja**

1. Państwa członkowskie przyjmują i publikują do dnia 13 listopada 2024 r. przepisy niezbędne do wykonania art. 1. Niezwłocznie powiadamiają o tym Komisję.

Państwa członkowskie stosują te środki od dnia 14 listopada 2024 r.

Środki przyjęte przez państwa członkowskie zawierają odniesienie do niniejszej dyrektywy lub odniesienie takie towarzyszy ich urzędowej publikacji. Metody dokonywania takiego odniesienia określone są przez państwa członkowskie.

2. Państwa członkowskie przekazują Komisji tekst podstawowych środków prawa krajowego przyjętych w dziedzinie objętej art. 1.

Artykuł 4**Wejście w życie i stosowanie**

1. Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

2. Art. 2 pkt 1 i 2 stosuje się od dnia 14 listopada 2024 r.

Art. 2 pkt 3 stosuje się od dnia 13 maja 2024 r.

3. Art. 2 wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowany we wszystkich państwach członkowskich.

Artykuł 5**Adresaci**

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 11 kwietnia 2024 r.

W imieniu Parlamentu Europejskiego

Przewodnicząca

R. METSOLA

W imieniu Rady

Przewodnicząca

H. LAHBIB